

[Kjær.]

Nedsættelse af Forhøjelsesprocenten for Pensionsindtægter. Jeg sagde deroverfor det, som jeg ogsaa sagde i Gaar, at jeg troede, det vilde være vanskeligt at røre ved nogen af de under Kildeartsbeskatningen henhørende Indtægtsgrupper uden ogsaa at skulle røre ved andre, og jeg nævnte da endvidere, at vi for vort Vedkommende havde tænkt paa at stille visse Forslag vedrørende Aftægt, men var vejet tilbage derfra, fordi vi saa saadan paa det, at man ikke kunde nedsætte Forhøjelsesprocenten for Aftægtsydelse uden samtidig at komme ind paa en Nedsættelse af Forhøjelsesprocenten for visse Kapitallydelse.

Det ærede Medlem siger videre, at Oppositionen skulde have beklaget sig over, at der ikke var gjort Indrømmelser. Det er ikke rigtigt; i hvert Fald har jeg for mit Vedkommende ikke fremsat en saadan Beklagelse. Det, jeg har beklaget, er, at man ikke har ønsket at forhandle med os om de Ændringsforslag, som vi har stillet.

Med Hensyn til Børnefradraget vil jeg gerne sige, at vor Stilling er den, at vi ikke kan gaa med til at give Indenrigsministeren Beføjelse til at forhøje Børnefradraget uden nogen egentlig Begrænsning, men vi kan være med til at give et rimeligt efter de stedlige Forhold afpasset Børnefradrag, og det har vi givet Udtryk for dels i vort Ændringsforslag, dels i Tilslutningen til det af Ministeren fremsatte Ændringsforslag.

Den højtærede Indenrigsminister beskæftigede sig i de Bemærkninger, han henvendte til mig, først med det Mindstebeløb, der skal fastsættes for Erhvervsbeskatningens Paabegyndelse. Ministeren sagde i og for sig ikke, at 5 000 Kr. vilde være noget helt forkert Beløb, men han sagde, at man havde været nødt til at gaa ned til et lavere Beløb, fordi der var saa mange modstridende Anskuelse, der gjorde sig gældende. Jeg har nu forstaaet det saadan, at disse meget modstridende Anskuelse var blevet gjort gældende, endnu inden Ministeren forelagde Lovforslaget her i Folketinget, og jeg begrunder dette i visse Udtalelser fra Medlemmer af den i sin Tid nedsatte Kommission, Udtalelser, der er fremsat paa et Møde inden for Foreningen af Kommuner med købstadmæssig Be-

byggelse. Her holdt nemlig det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen en Tale, hvori han bl. a. sagde, at man i Kommissionen havde været inde paa at drøfte baade højere og lavere Beløb end de 5 000 Kr.; han lagde paa ingen Maade Skjul paa, at han havde ønsket et højere Beløb, men man var enedes om at blive staaende ved de 5 000 Kr.

Altsaa, de forskellige modstridende Anskuelse er blevet gjort gældende, før Forslaget kom frem her. Ikke des mindre fandt Ministeren sig foranlediget til i 1934 at foretage en yderligere Nedsættelse til 3 000 Kr., og naar denne Nedsættelse dengang og senere har skullet begrundes, saa er det sket dermed, at man har sagt, at en Række Smaabyer ude omkring krævede Grænsen nedsat. Jeg har kigget Sagen igennem, har prøvet paa at finde ud af, hvad det kunde være for Byer. Det eneste, jeg har kunnet finde, er en Skrivelse fra Tønder Byraad, hvori man kræver Grænsen nedsat. Andet har jeg ikke kunnet finde, og jeg spørger derfor den højtærede Minister: Hvilke er disse Byer, som man stadig væk henviser til, hvor mange er de, og endvidere, hvad betyder hele det erhvervsskattepligtige Beløb for disse Byer?

Jeg gaar ud fra, at Ministeren vil kunne besvare disse Spørgsmaal, ogsaa det sidste, idet jeg er vidende om, at Ministeren i den allerseneste Tid har udsendt Spørgeskemaer til Byraadene, i hvilke Ministeriet har udbedt sig Besked om det erhvervsskattepligtige Beløbs Størrelse i de forskellige Kommuner. Man har ikke ønsket at give Udvalget nogen Meddelelse om de indløbne Besvarelser, men maaske kan vi faa dem frem her.

Den højtærede Minister beskæftigede sig derefter med Spørgsmaalet om Ejendomsskatterne, og han mente ikke, det vilde være rigtigt, saadan som vi har foreslaaet det, at tage dem med i Beregningen af Erhvervsskatten. Jeg maa om dette Forhold sige, at naar jeg finder den foreslaaede Erhvervsskatteordning bedre end den hidtidige, saa er det ikke mindst, fordi jeg ser saadan paa det, at man under den nuværende Ordning kun tager Hensyn til den raa Indtægt, medens man med den foreslaaede Ordning, tager Hensyn til en Række Forhold i de forskellige Kommuner, som det drejer